

§ 3. Zjednoczenia przemysłu powinny wykorzystać doświadczenia przedsiębiorstw eksperymentujących w zakresie zaopatrzenia i zbytu i podjąć właściwe kroki celem wykorzystania tych doświadczeń w działalności przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu.

§ 4. W celu dalszego doskonalenia metod organizacji i zarządzania gospodarką narodową zjednoczenia przemysłu i przedsiębiorstwa mogą zgłaszać wnioski o wprowadzenie szczegółowo opracowanych rozwiązań w jednym przedsiębiorstwie lub grupie wybranych przedsiębiorstw (np. w zakresie ulepszonych metod ustalania i korygowania funduszu płac, doboru innego systemu płac i taryfikatorów, spraw cen, zagadnień akwizycji i reklamy, ulepszonych metod zaopatrzenia w określone artykuły, zagadnień podziału zysku itd.).

§ 5. 1. Wnioski przedsiębiorstwa w sprawie prowadzenia przez nie doświadczeń, o których mowa w § 4, zatwierdza dyrektor zjednoczenia, jeżeli posiada uprawnienia do decydowania w sprawach objętych doświadczeniem.

2. Wnioski przedsiębiorstw dotyczące wprowadzenia doświadczalnych metod i form w zakresie organizacji i ekonomiki przedsiębiorstw przez niektóre lub wszystkie przedsiębiorstwa zgrupowane w zjednoczeniu zatwierdza dyrektor zjednoczenia na podstawie opinii kolegium zjednoczenia.

3. W przypadku gdy doświadczenie obejmuje sprawy, w których dyrektor zjednoczenia nie decyduje, wniosek

(ust. 1 i 2) należy przedstawić do zatwierdzenia ministrowi, któremu podlega zjednoczenie.

4. Jeżeli doświadczenie obejmuje zagadnienia w których podjęcie decyzji wykracza poza uprawnienia właściwego ministra (ust. 3), minister ten przedstawia wniosek o zatwierdzenie doświadczenia Prezesowi Rady Ministrów wraz z opinią zainteresowanych ministrów.

§ 6. W razie stwierdzenia ujemnych dla gospodarki skutków wprowadzonego doświadczenia upoważnia się ministra, któremu przedsiębiorstwo podlega, do natychmiastowego przerwania doświadczenia. W przypadku określonym w § 5 ust. 4 ostateczną decyzję wydaje Prezes Rady Ministrów.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i zainteresowanym ministrom.

§ 8. Traci moc uchwała nr 44 Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1957 r. w sprawie podejmowania przez państwowe przedsiębiorstwa eksperymentów ekonomicznych (Monitor Polski Nr 10, poz. 70).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

50

UCHWAŁA Nr 27 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1959 r.

w sprawie zadań powiatowych rad narodowych w zakresie przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa i robót melioracyjnych oraz w sprawie wojewódzkich zjednoczeń przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa.

Na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) i w związku z § 13 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1958 r. w sprawie zasad tworzenia wydziałów przez prezydium rad narodowych (Dz. U. Nr 25, poz. 103) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Do zadań powiatowych rad narodowych należy:

- 1) w zakresie przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa:
 - a) zatwierdzanie — zgodnie z wytycznymi prezydium wojewódzkich rad narodowych — rocznych planów prac polowych przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa,
 - b) opiniowanie pozostałych części planów gospodarczych przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa, opracowanych przez te przedsiębiorstwa,
 - c) opiniowanie projektów cenników za usługi przedsiębiorstw,
 - d) ustalanie w szczególnych warunkach i konkretnych przypadkach cen za usługi przedsiębiorstw w zakresie określonym przez prezydium wojewódzkich rad narodowych,
 - e) występowanie z wnioskami w sprawach tworzenia, przekształcania, łączenia, przekazywania i likwidacji przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa,
 - f) opiniowanie sprawozdań przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa;
- 2) w zakresie robót melioracyjnych:
 - a) sprawowanie — w przypadkach zleconych przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej — funkcji inwestora bezpośredniego,

- b) sprawy konserwacji i eksploatacji urządzeń melioracji podstawowych,
- c) sprawowanie nadzoru, prowadzenie instruktażu oraz pomoc w organizowaniu prac związanych z konserwacją i eksploatacją urządzeń melioracji półpodstawowych i szczegółowych oraz pielęgnacji łąk i pastwisk,
- d) pomoc w organizowaniu spółek wodnych i spełnianiu ich statutowych obowiązków,
- e) sprawy zabezpieczenia przed powodzią w zakresie ustalonym odrębnymi przepisami,
- f) współpraca z państwowymi gospodarstwami rolnymi, spółdzielniami produkcyjnymi i innymi jednostkami gospodarki uspołecznionej w zakresie opracowywania planów konserwacji urządzeń melioracji półpodstawowych i szczegółowych,
- g) wykonywanie zadań zastrzeżonych do właściwości prezydium powiatowych rad narodowych w przepisach o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa.

2. Zadania wymienione:

- 1) w ust. 1 pkt 1 lit. a) wykonują powiatowe rady narodowe na sesji.
- 2) w ust. 1 pkt 1 lit. b), c), d) i e) wykonują prezydium powiatowych rad narodowych.
- 3) w ust. 1 pkt 1 lit. f) oraz pkt 2 lit. a), b), c), d), e), i f) wykonują organy administracji rolnej prezydium powiatowych rad narodowych.

§ 2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych przekażą sprawy koordynacji i nadzoru nad działalnością przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa prowadzone dotychczas przez

wojewódzkie zarządy rolnictwa powołanym przez siebie wojewódzkim zjednoczeniom przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa, zwanym w dalszej treści uchwały „zjednoczeniami”.

§ 3. Szczegółowy zakres działania oraz strukturę organizacyjną zjednoczeń ustalają prezydium wojewódzkich rad narodowych, nadając im statut opierający się na statucie ramowym uzgodnionym z komisją koordynacyjną do spraw reorganizacji resortów gospodarczych i zatwierdzony przez Ministra Rolnictwa.

§ 4. Podporządkowane zjednoczeniom przedsiębiorstwa mechanizacji rolnictwa rozliczają się z budżetami jednostkowymi wojewódzkich rad narodowych poprzez zjednoczenia.

§ 5. Nadzór i kontrolę nad działalnością zjednoczeń sprawują prezydium wojewódzkich rad narodowych. W szczególności do prezydiów wojewódzkich rad narodowych należy:

- 1) ustalanie kierunkowych wytycznych działalności zjednoczeń,
- 2) zatwierdzanie dla zjednoczeń globalnych zadań planowych przy uwzględnieniu podstawowych wskaźników ustalonych dla danego województwa przez Ministra Rolnictwa,
- 3) zatwierdzanie perspektywicznych wojewódzkich planów rozwoju mechanizacji rolnictwa,
- 4) zatwierdzanie sprawozdań z działalności zjednoczeń.

§ 6. Do czasu ustalenia odrębnego systemu płac, do pracowników wojewódzkich zjednoczeń przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa stosuje się odpowiednio zasady wynagradzania ustalone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 33, poz. 149).

§ 7. Tracą moc:

- 1) pkt 7 w części II załącznika nr 3 do uchwały nr 611 Rady Ministrów z dnia 3 października 1956 r. w sprawie dalszego rozszerzenia uprawnień rad narodowych w dziedzinie kierowania gospodarką narodową (Monitor Polski Nr 91, poz. 1027),
- 2) uchwała nr 128 Prezydium Rządu z dnia 27 marca 1954 r. w sprawie organizacji finansowej i trybu finansowania państwowych ośrodków maszynowych (Monitor Polski Nr A-32, poz. 466).

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Rolnictwa i prezydiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

51

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 grudnia 1958 r.

w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitałnych remontów w 1959 r. w niektórych przedsiębiorstwach państwowych objętych budżetem centralnym.

Na podstawie § 31 ust. 2 uchwały nr 392 Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitałnych remontów w przedsiębiorstwach przemysłu oraz zasad gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłu na rok 1959 (Monitor Polski Nr 88, poz. 491) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały nr 392 Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitałnych remontów w przedsiębiorstwach przemysłu oraz zasad gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłu na rok 1959 (Monitor Polski Nr 88, poz. 491) rozciąga się na:

- 1) przedsiębiorstwa innych działów gospodarki narodowej, poza przemysłem, ministerstw objętych powołaną uchwałą,
- 2) przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Komunikacji, z wyjątkiem przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”,
- 3) przedsiębiorstwa wydawnicze, graficzne i obrotu księgarskiego (wszystkie przedsiębiorstwa objęte działem 1, rozdziałem 510 klasyfikacji budżetowej), podległe Ministrowi Kultury i Sztuki.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Finansów: w z. *J. Kole*

52

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 stycznia 1959 r.

w sprawie zwolnienia od podatku od wynagrodzeń wynagrodzeń należnych pracownikom za pracę poza normalnym czasem pracy, przekazywanych na fundusz budowy szkół.

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41 i z 1956 r. Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwania się od podatku od wynagrodzeń wynagrodzenia należne pracownikom za pracę poza normalnym czasem pracy w wypadku, gdy — w wyniku podjętej uchwały — pracownicy zobowiązują się dodatkowo pracować w sposób

zorganizowany poza normalnym czasem pracy i przekazując wynagrodzenia te na fundusz budowy szkół dla uczczenia Tysiąclecia Polski.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1958 r.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*